

Тонка-на евла тонка да бидитъ, *)
Ни цутъ да цутитъ, ни родъ да родитъ.
Зелени бършленъ, зеленъ да бидитъ,
Зеленъ да бидитъ зиме и лете,
Цутъ да ми цутитъ, родъ да ми родитъ
Родъ да ми родитъ църни ъглена.“
Съ исповѣдва и съ причести.

37.

Христосови карстови.

Отъ Струга.

Попаднале до три темни мъгли
Попаднале во Стамбола града,
Ми стояле токму три години;
Нито сѣнце ми ѣ угреало,
Нито ветеръ ми ѣ повеало,
Нито роса ми ѣ заросило;
Съ сторило голема скѣпиа.
Никако ми жена не постигна,
Никако сѣ овца не обягни,
Тѣ ни нивѣ че'инца род'е,
Ми сѣ стори голема гладиа;
Стари люгѣ пепелъ ми мака'е,
И млади-те трева ми пасе'е,
Луди деца песокъ ми зобе'е!
Съ зачуди цара Костадина,
Що ке будитъ за чудо големо!
Малу му ѣ цару притекнало;
Що му велитъ крало Мурат-бегу:
„А егиди крало Муратъ-бегу!
Да ми пойдешъ край река Ситница,
Тамо иматъ Чифутка вдонца,
Тая иматъ едно мъшко дете.

*) Вместо тои стихъ други кладвѣтъ:

Крива-на бърба крива да бидитъ.